

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 27127

гр. София, 12.08.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав, в
закрито заседание на 12.08.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

като разглежда дело номер **8345** по описа за **2025** година докладвано от съдията,
и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.294 – чл.298 АПК.

Образувано е по жалба от М. М. П., срещу Постановление № Ц-И-7881/29.07.2025г. издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“. В жалбата е направено искане за спиране изпълнението на обжалвания акт на основание чл.297, ал.4 АПК.

От ответника е изпратена административната преписка. Не е изразено становище по искането за спиране изпълнението на оспореното постановление

Съдът, като прецени искането за спиране и изложените доводи, във връзка с представените по делото доказателства, приема следното:

Със Заповед № ЗС-201/18.10.2017г., издадена от министъра на отбраната е наредено изземването от М. П. на недвижим имот - частна държавна собственост, включен в жилищния фонд на Министерство на отбраната, находящ се в [населено място], район „Искър“, с административен адрес[жк], [жилищен адрес].

Същата е оспорена пред Върховния административен съд, който с влязло в сила Решение № 9667/04.09.2024г., постановено по адм.д.№ 6919/2023г. е отхвърлил жалбата.

С процесното постановление е наредено да се приеме от оспорващия описания по-горе имот.

В жалбата, въз основа на която е образувано настоящото производство и в която е направено искането за спиране на оспорения акт се твърди, че изпълнението му ще причини на оспорващите значителни и труднопоправими вреди като се посочва, че жилището е единствено за оспорващи, същият не е в добро здравословно състояние, за което са представени доказателства, набляга се на възрастта му /73години/, както и факта, че същият е пенсионер.

При така установеното от фактическа страна съдът преви следните правни изводи:

Оспореният в настоящото производство акт е постановление на орган по изпълнението, който съгласно разпоредбата на чл.294 АПК подлежи на обжалване пред съда. Оспорващите са надлежни страни по смисъла на чл.295 АПК, доколкото имат качеството на страни в производството по изпълнението и в законоустановения срок. Следователно депозирана е в срока

по чл.296 ал.1 АПК. Предвид това съдът счита, че същата е процесуално допустима.

Съгласно чл.294, ал.4 АПК подаването на жалбата не спира изпълнението, но съдът може да го спре до разрешаване на спора, ако то би могло да причини на оспорващия значителна и трудно поправима вреда. Следователно искането за спиране е допустимо, но по същество е неоснователно.

Когато по силата на изрична законова разпоредба се предвижда предварително, незабавно изпълнение на определена категория административни актове /в случая постановления, действия и бездействия на органите по изпълнението/, се презюмира наличието на една, повече или на всички предпоставки, визирани в нормата чл. 60, ал. 1 АПК. Предпоставка за спиране от съда на действията на органа по изпълнението е наличието на противопоставим друг интерес, който по степен на важност е от категорията на изброените в цитираната разпоредба. Презумпцията по закон е, че предварителното изпълнение е в полза на органа по изпълнението. В тежест на молителя е да докаже, че изпълнението ще му причини значителна и трудно поправима вреда. Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвани пред съда действия на органа по изпълнението е да се даде временна защита на твърдяното от оспорващия негово право. Този вид защита е временна и има сила до решаване на въпроса за законосъобразността на обжалваните актове или действия по изпълнението.

В конкретния случай, при преценка на баланса между накърнените интереси на жалбоподателите и тези, които следва да бъдат охранени от предварителното изпълнение на действията по чл. 294 АПК съдът намира, че такава увреда за жалбоподателите има вероятност да настъпи. Искането за спиране е мотивирано, като са изложени твърдения за реално настъпване на вреди, за което са представени съответните доказателства. Отделно от това твърденията на молителя не са оспорени от административния орган. Вредата, като основание за спиране, винаги се свързва с вероятността от накърняване на защитени от закона интерес или право, противопоставими на обществения интерес, каквито в случая са посочени.

Всички доводи, касаещи законосъобразността на предприетите действия по принудително изпълнение на заповедта, са по съществото на спора и не следва да бъдат обсъждани в настоящото производство.

По изложените съображения искането за спиране изпълнението на обжалваното постановление на органа по изпълнението следва да бъде уважено.

Водим от гореизложеното Административен съд – София-град, Второ отделение, 28 състав
ОПРЕДЕЛИ:

СПИРА допуснатото по силата на закона предварително изпълнение на Постановление № Ц-И-7881/29.07.2025г. издадено от изпълнителния директор на Изпълнителна агенция „Военни клубове и военно-почивно дело“.

Определението е окончателно съгласно чл. 297, ал. 4 АПК.

На страните, на основание чл.138, ал.3 АПК, да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: